

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

dansk jordbrug, husdyrhold, fiskeri eller jagt, og næringsmidler, der hidrører fra dansk jordbrug, husdyrhold, fiskeri eller jagt, kan omføres til salg, for naturalprodukternes vedkommende uden vandrebrev, for næringsmidlernes vedkommende i henhold til vandrebrev. Andre varer end de i loven nævnte kan derimod ikke omføres, bortset fra at man naturligvis kan udbringe varer, der tidligere er bestilt eller købt.

Næringslovens bestemmelser om omførsel af varer er først og fremmest begrundet i erhvervsmæssige hensyn, herunder navnlig hensynet til butikshandelen, altså hensyn af en helt anden karakter end dem, der ligger bag margarineloven, og man er derfor ved administrationen af næringsloven gået ud fra, at denne ikke kunne være ændret ved margarineloven. Jeg tror også, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at det ville være uheldigt at gennemføre en ændring i næringsloven ved at ændre margarineloven og uden at give de interesserede erhvervsorganisationer lejlighed til at fremsætte deres synspunkter.

Desværre har bestemmelsen i margarine-loven — således som det ærede medlem også bemærkede — givet anledning til misforståelser; således har Danske Konsummælkejeriers Fællesrepræsentation efter vedtagelsen af loven af 28. marts 1951 udsendt cirkulærer, hvorefter salg af margarine fra mælkevogn nu skulle være tilladt.

Det, der er sket ved loven af 1951, har handelsministeriet i henhold til det her fremførte fortolket således, at man har legaliseret den hidtidige praksis, hvorefter udbringning fra vogne af margarine i henhold til afgiven bestilling er tilladt.

De to mælkehandlere i Tønder, der, formentlig i tillid til fællesrepræsentationens cirkulærer, har *forhandlet* — ikke blot *fordelt*, som der står i det ærede medlems formulering af sit spørgsmål — margarine fra mælkevogne, har antagelig været i god tro, men da der foreligger en overtrædelse af næringslovens bestemmelser, har vi — for at få spørgsmålet klarlagt ved en domstolsafgørelse — ment, at der bør rejses tiltale mod de pågældende.

Jeg kan tilføje, at handelsministeriet havde brevvekslet med landbrugsministeriet om sagen, forinden beslutningen om at søge tiltale rejst blev truffet.

Heick: Jeg takker den højtærede minister for svaret.

Jeg bemærkede, at den højtærede minister henviste til den daværende landbrugsministers bemærkninger til lovforslaget i sin tid, men dette lovforslag fremkom jo før forhandlingerne her i tinget. Derfor er det vel nok rigtigt, at disse bemærkninger hentyder til det forhold, ministeren omtaler, men ved forhandlingerne her i tinget gik man jo meget videre. Som de citerede udtalelser af det ærede medlem hr. Lars P. Jensen gav udtryk for, var man fuldt klar over den bestående ordning, at mælkevogne måtte udbringe margarine, som var forudbestilt. Det var denne ordning, som man ikke syntes det var rigtigt at indsnævre, og de bemærkninger, ordføreren for udvalget, det ærede medlem hr. Kryger, fremførte, gav udtryk for, at man tilsigtede den ændring, som folkettinget også indførte, nemlig at udvide den bestående ordning, således at mælkevogne måtte fordele margarine på normal måde. § 40 i næringsloven, som det jo drejer sig om, omhandler imidlertid vandrebrev, og for de folks vedkommende, som har vandrebrev, drejer det sig normalt ikke om forudbestilte varer. Forholdet må derfor efter min mening nærmere henføres under næringslovens § 26. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind på her, jeg vil blot konstatere, at folketingets behandling af denne sag tydeligt gav udtryk for, at man ønskede den bestående ordning legaliseret, sådan at mælkevogne uden videre kunne forhandle margarine.

Jeg er ikke helt klar over, hvordan praksis er, om man ved at ændre en lov kan sætte en anden paragraf i en tidligere lov ud af kraft, men ændringen her i margarine-loven er i hvert fald det sidste, der foreligger i denne sag, og jeg vil derfor henstille til den højtærede handelsminister, at sagen mod de pågældende trækkes tilbage.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg beklager meget, men jeg mener ikke, at jeg har nogen mulighed for at trække denne sag tilbage. Jeg mener heller ikke, at den pågældende ændring i margarineloven er ensbetydende med, at der sker en ændring i næringsloven; næringsloven må på dette område efter min mening være det afgørende. Spørgsmålet er jo nu imidlertid rejst